

DEVETDNEVNICA V ČAST SRCU JEZUSOVEMU

1. dan: Srce Jezusovo – Očetov dar človeštvu

- Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni. Pošlji svojega Duha in prerojeni bomo. *In prenovil boš obličje zemlje.*
- **Molitev**

Zaradi izvirnega greha nepokorščine Adama in Eve je prišlo do prekinitve ljubezenske povezanosti med Bogom in človekom. Izgnana sta bila iz raja. Smrt je vstopila na svet. Nesvobodno in ranjeno človeštvo je ječalo in trepetalo pod jarmom izvirnega greha in kasnejših grehov človeštva. Bog je jokal ob pogledu na premraženo in revno človeštvo, ki je tičalo v zlu in temi, lačno in žejno njegove ljubezni. Ker ni mogel več zadrževati svoje neskončne ljubezni in prisrčnega usmiljenja do človeštva, je Bog Oče poslal svojega edinorojenega Sina, da bi se svet po njem rešil. Človeštvu je podaril Srce Jezusovo, ki je ljubezni polno. Ljubezen sama se je spustila na zemljo. Sladki vonj ljubezni se je začel širiti po vsej zemlji.

V sveti noči je nebo nad poljanami Betlehema sijalo drugače kot dotlej. Zvezde so se čudovito lesketale. Iz Brezmadežne Marije je v temo sveta zasijalo Sonce, ki nikoli ne zaide. Zasvetila je Luč sveta, da razsvetli vse, ki sedijo v temi in smrtni senci. Zemlja ne bo več temna in hladna. Nanjo je stopil njen Stvarnik s svojo čudovito svetlobo. Sam Najvišji jo greje s svojimi žarki ljubezni.

Kralj vsega stvarstva je prišel na zemljo skozi vrata prelepe in ponižne Device kot majhno in nežno Detece. Bog nad vojskami, ki je vsemogočen in neizmerno bogat, je zase izvolil uboštvo, majhnost in revščino, da bi mi po njem obogateli. On, ki je krotak in iz srca ponižen, nas vabi k drži ponižnosti, saj ponižnega srca nikoli ne zavrača, ampak ga obdarja s svojo milostjo in ga venča z zmago. On, ki je naš mir, je prišel, da naravna vse naše korake na pot miru.

Jezusov prvi prihod na svet je začetek najlepše in največje ljubezenske zgodbe vseh časov, ko sta se ponovno zedinili Božja in človeška volja. Zgodil se je nedoumljiv čudež, ko je bilo Srce Božjega Sina v Materi Mariji od Svetega Duha upodobljeno. V nebesih in na zemlji še danes odzvanjata »da« Božjega Sina in »da« Božje Matere Bogu Očetu. Ljubezen se je utelesila in Človek postala. Božji Sin je postal naš Brat, da bi mi lahko postali Božji otroci. Vsak človek je povabljen v čudovito zgodbo odrešenja, ki ima srečen konec – večno življenje. Prav nihče ni izključen. In če se pusti najti Jezusu in vstopi vanjo, postane tudi zanj osebno njegova najlepša in največja ljubezenska zgodba, ki se nikoli ne konča. Jezus je prišel poiskat slehernega človeka, vseh časov in rodov, in mu razodel, da je izbran, dragocen v Božjih očeh in od Boga neizmerno ljubljen. Prišel je na svet, da bi nas odrešil in nam podaril življenje v polnosti, življenje v resnični svobodi Božjih otrok in vstajenjskem veselju. On je Emanuel, Bog z nami. Naš edini Odrešenik. Naše vse. Na poti skozi življenje nikoli nismo sami, Jezus nas spremlja, skrbi za nas in nas varuje, vse dni do konca sveta. On trka na naša srca, saj želi prebivati v nas. Ali bo našel vrata mojega srca odprta in v njem jaslice?

- Jezus krotki in iz srca ponižni. Upodobi naše srce po svojem Srcu.

2. dan: Izbira poti v Srce Jezusovo

- Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni. Pošlji svojega Duha in prerojeni bomo. *In prenovil boš obličje zemlje.*

- **Molitev**

Na našem kratkem zemeljskem romanju sta le dve poti. Prva je pot življenja, rodovitna in svetla pot, nad katero sije Sonce pravičnosti in se razprostira mavrica prelepih barv. Je pot čudovitega popotovanja v skrivnostne globine Jezusovega Srca, v globine Ljubezni. To je pot Kristusovih učencev. Druga pot pa je temačna pot smrti. To je pot posvetnežev. Ker nihče ne more služiti dvema gospodarjema, se moramo odločiti, na čigavi strani bomo, na Kristusovi ali Luciferjevi.

Kristus, edini in večni Kralj, je postal Pot za nas, da bi nas privedel v Očetov objem. On je Resnica. Ljubeče in nežno nas vabi, da mu iz ljubezni sledimo in mu služimo pod njegovo zastavo ljubezni. On je daroval svoje življenje na križu za življenje slehernega človeka. Rad bi bil z nami vsak trenutek in vso večnost v ljubezenski povezanosti. Volja nebeškega Kralja je, da se razodene Očetova ljubezen vsem ljudem, tudi preko njegovih učencev. S svojim »da« Kristusu Kralju vstopimo v največjo in najlepšo ljubezensko zgodbo vseh časov. S svetim krstom vstopimo v Življenje samo. Kristus Kralj kraljuje v nebeškem kraljestvu ljubezni, miru in svetlobe. Njegovo kraljestvo ni od tega sveta. On želi kraljevati v naših srcih. On, ki je Ljubezen, nas vabi na pot ljubezni do Boga in slehernega človeka, tudi do sovražnika oziroma »nadležnega« prijatelja, ki nas pogosto privede naravnost v objem in zatočišče Boga. Vabi nas, da se ljubimo med seboj, kakor nas je ljubil On. Jezusov učenec mora imeti trdno voljo, da postane svet kakor njegov Učitelj, odpovedati se mora sebi, vsak dan vzeti svoj križ in hoditi za Jezusom, tako, da se mu slepo in v popolnem zaupanju prepusti, da ga vodi kamor in kakor hoče. Le če bomo izgubili svoje življenje, ga bomo zares našli. Če se bomo znali odpovedati sebi, bomo zares svobodni. Čim bolj bomo sposobni umreti sebi, bolj bomo lahko živeli Bogu. Popolnoma moramo sleči starega človeka, da bomo lahko oblekli oblačilo odrešenja in v vsej polnosti uživali Boga, ki je naše edino bogastvo in naše vse. Bog nam je v majhnosti razodel svojo ljubezen. Če želimo vstopiti in hoditi po ozki poti življenja, moramo postati majhni in ponižni. Le kraljevska pot svetega križa in vsakdanjega zatajevanja nas vodi v nebeško kraljestvo. Ni druge poti do življenja, do pravega notranjega miru in sreče.

Na poti, ki vodi v večno življenje, je potrebno stalno spreobračanje, redno molitveno in zakramentalno življenje, prizadevanje za svetost, mir, spravo in odpuščanje. Vedno bolj moramo postajati delivci miru, nežne ljubezni, vstajenjskega veselja, luči in usmiljenja. Na tej poti se je treba obleči v oblačilo

vere, upanja, dejavne ljubezni, dobrote, sočutja, v oblačilo ponižnosti, nedolžnosti, poslušnosti, hvaležnosti in potrpežljivosti, v oblačilo gorečnosti, svetlobe, čistosti in notranje lepote, v oblačilo pravičnosti, zvestobe, resnice, usmiljenja in spoštovanja. Na tej poti nikdar nismo sami. Gospod je vedno z nami, nas blagoslavlja, tolaži, varuje, napolnjuje s svojo milostjo in se nam daje v hrano. Sprejema in vodi nas v svoje presveto Srce, ki je sveti tempelj Božji in vrata nebeška. V Kristusovem Srcu se našim srcem odpirajo razsežnosti večnega zedinjenja s Sveto Trojico. Na poti življenja nas sam Gospod, ki je Življenje in Vstajenje, varno vodi v nebeško domovino, kjer bo večna sreča in izpoljenost z ljubeznijo v vseh naših globinah in hrepenenjih. Dosegli bomo v vsej polnosti, kar »oko ni videlo, uho ni slišalo in kar ni prišlo v človekovo srce«. Tam bomo večno živeli z Gospodom v ljubezenski povezanosti. Iz obličja v obličje bomo gledali njegov čudoviti obraz. On bo obrisal vse solze z naših oči.

Brezbožni, ki so na strani Luciferja, ki se je uprl Bogu in ni hotel služiti, so na poti smrti. Ti so kakor pleve, ki jih veter raznaša. Ta pot je pot teme, vsakršne krivice, nasilja, uničevanja, zla, sovraštva, gnusobe, smradu, laži in prekletstva. Sveti Pavel pravi, da so dela mesa: nečistovanje, nečistost, razuzdanost, malikovanje, čaranje, sovraštva, prepirljivost, ljubosumnost, jeze, častihlepnosti, razprtije, strankarstva, nevoščljivosti, pijančevanja, žretja in kar je še takega, in opozarja, da tisti, ki počenjajo takšne stvari, ne bodo podedovali Božjega kraljestva. Konec te poti je večna poguba, večni ogenj. Tam bo jok in škripanje z zobmi brez konca.

»In, kaj praviš?« »Gospod, h komu naj grem? Besede večnega življenja imaš.«

- Jezus krotki in iz srca ponižni. Upodobi naše srce po svojem Srcu.

3. dan: Trpeče in umirajoče Srce

- Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni. Pošlji svojega Duha in prerobeni bomo. *In prenovil boš obličje zemlje.*

- **Molitev**

Temna noč je zakrila Oljsko goro. Luna in zvezdice so se skrile. Jezusa je v vrtu Getsemani obšel smrtni boj. Osupnil je od groze in začel trepetati. Za nas je krvavi pot potil. Na kolenih je goreče molil k Očetu. Ko je bilo Jezusovo Srce žalostno do smrti, je Očetu na njegovo ljubezen odgovoril z »da«, kar ga je vodilo do najglobljega ponižanja in sramotne smrti na križu. Jezusovo Srce, ki je vir življenja, je bilo iz ljubezni pokorno Očetu do smrti. S poljubom učenca Juda Iškarijota je bil Jezus izdan in izročen v roke grešnikom. Učenci so ga zapustili in zbežali. Peter ga je zatajil. Pljuvali so mu v obraz, ga sramotili in tolkli s pestmi pred velikim zborom. Prebil je noč v zaporu. Na veliki petek se je zoper njega izvršil krivičen kazenski proces pred rimskim upraviteljem. On, ki je brez greha, neskončno Nedolžni, je doživel brutalno nasilje, zlorabo oblasti in

krivično smrtno obsodbo. Naščuvana množica se je zavzela za morilca Baraba, za Začetnika življenja pa zahtevala usmrtitev s križanjem. Ista množica, ki je na cvetno nedeljo Jezusu razgrnila na pot svoje plašče ter vejice in vzklikala: »Hozána Davidovemu sinu! Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu! Hozana na višavah!« Za nas je doživel strašno bičanje, ki je v tistem času mnogim obsojencem prineslo smrt. Vojaki so ga ogrnili v škrlat, spletki krono iz trnja, mu jo nadedli na nežno glavo in dali trst v njegovo desnico. Zasmehovali so ga, pljuvali vanj in ga s trstom topli po ranjeni glavi. Kralj vsega stvarstva je voljno objel križ in šel naproti Golgoti, kraju lobanje, kjer so ga križali. Odtlej je pot križa kraljevska pot. Stvarstvo je vtrepetal od žalosti in groze. Stvarnik je visel na lesu križa. Stemnilo se je po vsej deželi. Sonce se je od žalosti skrilo. Groza vsepovsod. Delo Božjih rok se je obrnilo proti svojemu Stvarniku. Ljubezen ni bila ljubljena. Ranjeno človeštvo je želelo Ljubezen izločiti iz bivanja. Ugasniti Luč sveta. Utišati Resnico. Ugasniti Življenje. Zapreti Pot v nebesa.

In Jezus? Prostovoljno se je izročil v roke grešnikom. Zaradi naših grehov je bil ranjen, njegovo Srce potrto zaradi naših hudobij, nasičeno z zasramovanjem, polno bridkosti. On se ni umaknil pred sramotenjem, poniževanjem, nasprotovanjem, zavrženostjo, zatajitvijo, izdajo, pljunki, nasiljem ljudi, krivico, obsodbo. To ni ugasnilo, niti malo zmanjšalo njegove ljubezni do vsega človeštva, ki nima meja. Prelita kri ga ni odvrnila od nas. On nas z njo rešuje. Molčal je kot jagnje, ki ga peljejo v zakol. Nikogar ni žalil, nikomur ni grozil. Molil je za svoje preganjalce in se zavzemal za njih pri Očetu. Nase je vzel vse grehe vseh ljudi vseh časov in jih premagoval z ljubeznijo. Nosil je trpljenje in bolečine vsega človeštva. Pred nami je vstopil v vse naše življenjske položaje. Popolnoma se je izničil. Pustil je, da ga popolnoma slečejo. Čutil je zapuščeno od Očeta za vse ljudi, ki so pretrgali ljubezensko povezanost z Bogom. Na sramotenje, nasilje, druge grehe in bedo ljudi je odgovarjal z ljubeznijo, ki se je spustila v samo središče zla, da bi ga premagala z dobroto. Tolažil je žalostne. Desnemu razbojniku je odpustil grehe in mu obljubil raj. Njegova sveta odrešenjska kri se je v smrtnem boju, pri krutem bičanju, izpod trnjeve krone in na križu razlila na zemljo kot neskončna in mogočna reka odrešenja, ki želi teči po novih strugah prazne in revne notranjosti slehernega človeka. V največjem trpljenju in bolečini je vsakemu človeku odprl in podaril svoje ljubezni in usmiljenja polno Srce, naš edini Zaklad in naše neminljivo bogastvo. Ko bi se naše srce zaprlo, je križani Jezus iz ljubezni do Očeta in človeštva dopustil, da njegovo Srce s sulico odprejo. Pritekli sta voda in odrešenjska kri. Iz prebodenega Srca Križanega in Vstalega se je rodila sveta Cerkev, pritekli so sveti zakramenti, prišel je Bog Sveti Duh. Neskončno Božje usmiljenje se je razlilo na vse človeštvo. Podaril nam je duhovno Mater Marijo, da nas spremlja in varuje na naši poti skozi življenje. Opravil je prvo posvetitev vsega človeštva Mariji, ki je postala Mati tudi njegovega skrivnostnega Telesa. Mati Cerkve. Podaril nam je njeno brezmadežno Srce kot najlepšo, najkrajšo in najhitrejšo pot v svoje sveto Srce. Svetlo in popolnoma varno Pot.

Nebeški Oče, na zlo sveta si odgovoril z Jezusovim križem. Tvoj odgovor je ljubezen, usmiljenje in odpuščanje. Križani Jezus, neskončno ceno si plačal za moje grehe in za grehe vsega sveta. S svojo predragoceno krvjo si nas odrešil in odkupil. Našo zadolžnico si pribil na križ. Razodel si nam svojo neskončno

Ijubezen, ki premaguje grehe, se ne ustavi ter gre do konca in čez za življenje vseh ljudi. »Nihče nima večje ljubezni.« Daroval si samega sebe za vsakogar od nas. Svoje Telo in svojo Kri. Tudi, če bi bil edini človek na svetu, bi zame daroval samega sebe. Saj me ljubiš z večno ljubeznijo. Neizmerno dragocen sem v tvojih očeh in spoštovan. Kako čudovito lepa in nežna je tvoja ljubezen, Gospod. Najlepša je. Največja je. Tudi zame je. Iz srca mi vre najlepša pesem in večna hvalnica tvoji prelepi ljubezni. Pesem nad pesmimi. Pojem ti novo pesem ljubezni.

- Jezus krotki in iz srca ponižni. Upodobi naše srce po svojem Srcu.

4. dan: Zmagovito Srce

- Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni. Pošlji svojega Duha in prerojeni bomo. *In prenovil boš obličje zemlje.*

- **Molitev**

Tretji dan po silni smrti Jezusa je bilo jutro drugačno kot vsa dotedanja jutra. Vstali Gospod se je oblekel v veličastvo in zasijal v svoji večni lepoti. Po vsej zemlji se je razlivala njegova čudovita svetloba, ki je vse razsvetljevala. Stvarstvo je odsevalo njegovo lepoto. Zasijalo je v novem sijaju, čudoviti svetlobi in pisanih barvah. Žarki iz Srca večnega Sonca so nežno padali nanj, ga božali in grelji. Živali so prišle iz svojih skrivališč, kamor so se zatele v uri strašne teme in stiske, ki je zaobjela ves svet ob križanju in smrti Jezusa. Ptiki so veselo prepevali svojemu Stvarniku. Stvarstvo si je oddahnilo, zavriskalo v neizmernem veselju in se priklonilo vstalemu Odrešeniku. Prijeten vonj vstajenja se je bliskovito širil po vsej zemlji. V daljavi se je slišal čudovit slavonspev Vstalemu. Njegova večna melodija je nežno odmevala v nebesih in na zemlji.

Kamen je bil odvaljen. Grob prazen. V njem so ležali povoji in prtič. Pretresene žene so iskale truplo. Angela sta jim povedala, da je Kristus vstal in živi. Nezadržno se je začel širiti čudoviti glas o vstajenju Jezusa, Gospoda življenja in smrti. Veseli glas nepreštevne množice pričevalcev, ki se vsak dan in vsako noč razlega po vsej zemlji.

Po vstajenju se je Jezus očitno prikazoval svoji Materi, ženam in učencem. Z Njim so govorili in jedli. Štirideset dni jih je utrjeval v veri, pripravljaj na prihod Svetega Duha in njihovo poslanstvo. Nato je odšel nazaj k Očetu, ki ima posebno veselje nad njegovim zmagovitim Srcem, ki je popolnoma zedinjeno z Očetovo voljo. V nebesih sedi na Očetovi desnici, od koder bo ob svojem drugem prihodu prišel soditi žive in mrtve. Njegov prestol je trden in nepremagljiv. Traja od vekomaj in ostane na veke. Pripravlja prostor, da bomo lahko z Njim vso večnost. Jezusovo Srce pa je ostalo tudi na zemlji, kjer bo z nami v Evharistiji vse dni do konca sveta.

Gospod nad vojskami, na poti reševanja človeštva si se znašel v čudoviti bitki s smrtjo. Ti, ki si Življenje, si s svojo smrtjo na križu in vstajenjem izbojeval veličastno zmago in enkrat za vselej premagal smrt. Tvoja neskončna ljubezen je močnejša od smrti. Močni, strašni in silni Bog, premagal in zrušil si Luciferja, ki je imel oblast nad smrtjo. Ogenj gre pred tvojim obličjem, naokrog požiraš vse nasprotnike. Tvoji bliski razsvetljujejo zemeljski krog. Gore se topijo pred teboj kakor vosek pred gospodarjem vse zemlje. Tvoja luč je močnejša od teme. Kot najvišje dobro si premagal zlo in sovraštvo. Jezus, ti si absolutna Resnica. Tvoj zmagoviti meč je razkrinkal in pokončal laž. Usmiljenje je zmagalo nad pravičnostjo. Ti si edini in večni Zmagovalec. Odrešenik vsega sveta. Veselim se v tvoji moči, v tvoji zmagi, kako zelo se radujem. Iz vsega srca opevam in hvalim tvojo slavo in mogočnost. Padam na kolena pred teboj v svetem okrasju in častim tvoje zmagovito Srce. Res velike reči si storil za nas. Moja usta so polna smeha in jezik vriska. Najvišji, vsemogočni in neskončno veličastni Bog. Kralj vsega stvarstva. Nepremagljiv si. Nakloni mi milost, da tega ne pozabim, niti takrat ne, ko bom zrl ali doživel divjanje vojn, pobojev, drugega nasilja, epidemij, potresov, povodenj, lakote ... Naj nikdar ne pozabim dejstva, da si že premagal zlo in smrt in da si v središču vsakega trenutka zgodovine, tudi tega, ki ga živimo zdaj. Da je tvoje Srce kralj in središče vseh src. V mojem srcu naj vedno odzvanja in me opogumlja tvoja beseda »ne boj se«, »vstal sem in sem še s teboj«, »jaz sem zlo premagal«, »ti si ljubljeni Božji otrok«.

O, moj Gospod in moj Bog, pridejo pa zelo težki trenutki, ko me pritiska zlo, ko se viharji in nevihte razdivjajo v moji notranjosti, ko začutim, da ne zmorem več, ko sem v temi in ne vidim izhoda. Takrat vzkliknem iz globine bitja: »O, ko bi imel peruti, kot golob bi odletel in se umiril. Nekam daleč bi pobegnil, ostal bi v samoti. Hitro bi si poiskal zavetje pred viharjem in nevihto.« Ampak, moj Gospod, nimam kril kot golob, kje najdem zavetje? Ljubi, povej mi. Vstali govori: »Moje Srce je tvoje edino varno zavetje. V resnici hrepeniš po Božjem Srcu, ki je šotor Najvišjega. Vedno je odprto zate in za vse ljudi. Pridi in prebivaj v njem. V njem najdeš popolnoma varno zatočišče in moč. S svojimi krili te pokrijem, pod peruti moje ljubezni se boš zatekel. V njem ti dajem ležišče na zelenih pašnikih, vodim te k vodam počitka, kjer lahko piješ neskončni mir, po katerem neizmerno hrepeniš ti in vsak človek. Pogrinjam ti mizo Besede in Kruha večnega življenja, tvoja čaša bo vedno prepolna. V njem najdeš sočno pašo na zelenih travnikih, kjer rastejo vsakovrstne milosti in neskončno usmiljenje. Tu najdeš vse, po čemer hrepeniš v vseh svojih globinah. Ne boj se. Le v mojem Srcu, ki je hiša Božja, se pomirijo vsi tvoji viharji in ponehajo nevihte. Nebo tvojega srca se razjasni, vse postane svetlo. V njem si nepremagljiv in popolnoma varen. Zlo te v njem ne more doseči. Moja ljubezen ti bo dala krila in te vodila v moje Srce po pravih stezah, da ne zaideš ne levo, ne desno. Prepusti se mi, nasloni se name in mi popolnoma zaupaj. Odpri mi svoje srce, dotaknil se ga bom in napolnil s svojo neskončno ljubeznijo, svetlobo, vstajenjskim veseljem in mirom. Daruj mi svoje srce in po krstni milosti bo postalo svetišče in prebivališče Svete Trojice. Večna Lepota bo prebivala v tebi. Le dobrotu in milina te bosta spremljali vse dni tvojega življenja. Prebival boš v Gospodovi hiši vekomaj.« Moj Bog, hvala ti. Ti si moj dobri Pastir, zato mi prav nič ne manjka. Ne bojim se hudega, ker si ti z menoj. Tvoja gorjača in tvoja palica sta mi v tolažbo. Glavo mi maziliš. Mojo dušo poživiljaš. Le eno te prosim, Gospod, da bi prebival v tvojem Srcu vse dni svojega življenja, da bi zrl v tvojo

milino in premišljeval v tvojem templju. Zakaj ti mi daješ varstvo v svojem zavetišču na dan nesreče, skrivaš me v skrivališču svojega šotora, vzdigneš me na skalo. Ti si nepremagljiva trdnjava mojega življenja. Vesel bom hodil v Gospodovo hišo. Moja pomoč v stiskah si postal, vedno navzoča. Zadaž in spredaj me obdajaš in name polagaš svojo roko. Ne zavrzi in ne zapusti me, Bog moje rešitve. Ti si vse moje upanje in radost. Ti si moja luč in moja rešitev. Ti si moj mir. Ti si moja ljubezen, moja moč, moja pesem, moje vse. Verujem v te, upam v te, molim te in ljubim te nadvse.

- Jezus krotki in iz srca ponižni. Upodobi naše srce po svojem Srcu.

5. dan: Nadvse usmiljeno Srce

- Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni. Pošlji svojega Duha in prerojeni bomo. In prenovil boš obličje zemlje.

- **Molitev**

O, čudovito in vsemogočno Božje usmiljenje. Iz vsega srca ti z vsem stvarstvom prepevam hvalnico, te častim, poveličujem in slavim. Si zavetje in osrečujoča tolažba človeškega rodu. V srcih prebujáš upanje proti upanju. Nežno objemaš svet. Nimaš začetka ne konca. Nedoumljivo si angelskemu in človeškemu razumu. Izviraš iz Očetovega ljubečega naročja in si se razlilo iz odprte rane Jezusovega nadvse usmiljenega Srca kot neskončen spomladanski slap na trdo in hladno zemljo.

Križani in poveljani Jezus, iz tvojega prebodenega Srca sta pritekli voda in odrešenjska kri ter zasijali kot žarka usmiljenja. Opravičenje in življenje naših duš. Odprto in dostopno nam je Božje svetišče. Neizčrpen studenec milosti. Vir življenja in sreče. Iz tvojega Srca, v katerem sije Očetova ljubezen, se razlivajo na ves svet brezmejni oceani usmiljenja. Vsi smo potopljeni vanj. Jezus, s posodo zaupanja zajemam iz vrelca življenja zase in za ves svet. Napolni nas z zakladi svojih milosti. Pomnoži v nas svoje usmiljenje. Odpiram široko vrata svojega srca žarkoma usmiljenja, ki nam prinašata svetlobo, toploto in življenje. Sadove odrešenja. Naj vedno živimo v senci žarkov tvojega usmiljenja. Tako nas ne bo dosegla pravična Božja roka.

Jezus, le majhen, nepopoln in grešen človek sem. Nagnjen sem k zlu, ki me pritiska. Včasih me je strah pred tvojo svetostjo. Takrat se ti ne upam približati. So trenutki, ko se obrnem stran od tebe in hočem delovati po svoje, iz svojih moči, reševati sebe in druge. Padam pod težo greha vsakič, ko se preveč zanašam nase, premalo pa nate. Ranim sebe in druge. Ti pa mi praviš, naj se nikar ne bojim. Da si »ljubezen in usmiljenje samo, počasen za jezo in poln dobrote«. Tvoje Srce me pomirja in govori mojemu srcu, da tudi če bi bil največji grešnik, me ne moreš kaznovati, če se sklicujem na tvoje usmiljenje, ampak mi odpuščaš. Saj je tvoje brezdanje usmiljenje neprimerljivo večje kot beda in grehi vsega sveta. Jezus, hvala ti, ker si tako dober in usmiljen z menoj. Izročam ti

vse svoje stiske in bedo. Odkrivam ti rane svojega srca. Ti si moj usmiljeni Zdravnik. Prosim te, dotakni se jih ter jih ozdravi s svojo čudovito ljubeznijo. Ti me dvigaš iz vsake moje revščine in nosiš v Očetovo hišo. Sladki vonj tvojega usmiljenja me vabi v tvoje Srce. Sprejmi mene in vse človeštvo v svoje neskončno usmiljeno Srce in daj milosti, da ga nikdar ne bi zapustili. Nebeški Oče, po prebriskem trpljenju in vstajenju tvojega Sina, v čigar ljubezni in usmiljenja polnem Srcu smo, se nas usmili grešnikov.

Jezus, s svojo smrtjo in vstajenjem si premagal zlo, ki bo v večnosti prah. Zlo pa ima na zemlji še vedno določeno moč ter pritiska in ogroža človeštvo. Zgodba greha, zla in smrti nima zadnje besede, saj nam ti Jezus prihajaš naproti z najlepšo zgodbo odrešenja, ozaljšano s svojim nežnim usmiljenjem. Na široko si nam odprl vrata svojega usmiljenja. Prav tvoje usmiljeno in odprto Srce je prostor, kamor se lahko v vsakem času zatečemo pred zlom in kjer smo popolnoma varni in nepremagljivi. Tvoje usmiljenje nas varuje pred peklenkim ognjem. Tvoja velika želja je, da bi svet spoznal tvoje brezmejno usmiljenje. Iščeš in vabiš nas, da bi nenehno molili rožni venec Božjega usmiljenja zase in za ves svet. Velike milosti obljubljaš molivcem tega rožnega venca in vsem, ki širijo češčenje tvojega usmiljenja. Ob tej molitvi se zgane notranjost tvojega usmiljenja. Pomiri se Božja jeza. Obljubljaš, da kdorkoli ga bo molil, bo ob smrtni uri deležen velikega usmiljenja. Enako obljubljaš za umirajočega, za katerega ga bodo drugi molili. Njegovo dušo bo objelo brezmejno usmiljenje in prejela bo odpuščanje. Kdor ne bo želel vstopiti skozi vrata usmiljenja, bo moral skozi vrata Božje pravičnosti. Gospod Jezus Kristus, Kralj usmiljenja, vate zaupam.

- Jezus krotki in iz srca ponižni. Upodobi naše srce po svojem Srcu.

6. dan: Srce Jezusovo – izvir žive vode

- Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni. Pošlji svojega Duha in prerojeni bomo. *In prenovil boš obličje zemlje.*

➤ **Molitev**

Mojo dušo žeja po tebi moj Bog, zase in za ves svet. Vselej. Vsak trenutek. Koprnim po tebi globlje, kakor jelen hrepeni po potokih voda. Vedno znova. Moje telo medli le po tebi na suhi zemlji brez vode. Brez tvoje ljubezni me nič ne more odžejati, nič osrečiti. Noben človek. Nobena stvar. Jezus, le v tvojem Srcu je vir življenja in svetosti, vir ljubezni in dobrote. Bogato je za vse, ki te kličemo. V tvojem Srcu biva vsa polnost božanstva. Iz tvoje polnosti vsi prejemo, milost za milostjo. Tvoje sveto Srce je neskončen in neizčrpen izvir. Iz njega nam daješ piti žive vode – svojega Duha, kjer hočeš, kadar hočeš in kakor hočeš. V tvojem Srcu valovi vsemogočna reka žive vode, ki teče v naša suha in izčrpana srca. Reka življenja, ki vstopa, prodira in se razliva kot srečna voda po vseh suhih strugah in kotanjah naše notranjosti, nas preplavlja, prenavlja, vse napolnjuje in prinaša različne sadove: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blagost, dobrotljivost, zvestobo, krotkost, skromnost, vzdržnost,

čistost ... Iz ljubezenske povezanosti s teboj, Jezus, tudi mi vedno bolj postajamo osebe, ki živijo iz tvojega neizčrpnega izvira, in tudi sami postajamo izvir vode, ki teče v večno življenje, zmožni dati žejnemu svetu vodo življenja.

Gospod, naš vrtnar, ko s svojo besedo zasadiš, s svojimi žarki razsvetljuješ in greješ, z vodo življenja pa zalivaš naša srca, vse oživi, vzbrsti, ozeleni, vzcveti in obrodi, postajamo rodovitna zeleneča oaza. Nerodovitno pustinja v naši notranjosti spreminjaš v bujen vrt, v katerem rastejo vsakovrstne milosti in usmiljenja, »palme, granatovci, oreh, cedre, ciprese in drevesa vseh vrst, dišavne gredice z dišavnimi zelišči, pisani in dišeči cvetovi dolinskih lilij, drugega cvetja in žlahtni sadeži«. Ko smo z ljubeznijo povezani s teboj, Jezus, v nas po Mariji zacveti Božji vrt sreče, vstajenjskega veselja, upanja, miru, miline, sočutja, dejavne ljubezni in usmiljenja, katerega skrbno varuješ, obdeluješ in daješ rast za nas in druge. Vse dehti v cvetju. Iz naših src in dobrih del se cedijo dišave ljubezni na ves svet in privlačijo tudi druge zate, Kristus. Tvoj opojni vonj se kakor prvovrstno kadilo dviga v nebo k Očetu in ga pritegne, da prebiva v nas. Še globlje zahrepenimo po tebi, sveti Bog. Naša duša se te oklepa, tvoja desnica nas podpira.

Neskončna reka žive vode, ki izvira iz tvojega prebodenega Srca, se nikdar ne ustavi. Nепrestano teče in napolnjuje vse dele tvojega skrivnostnega Telesa. Na nobenem kraju in v nobenem zgodovinskem trenutku ne postane stoječa voda. Je reka življenja, ki išče vedno nove prazne in dostopne struge v človeških srcih. Tudi po človeških srcih želi teči v druga človeška srca. Preusmeri jo lahko le človeška zapornica. Zato, ker si Ljubezen, v ljubezni pa ni prisile. Le v tvoji ljubezni je resnična svoboda. Zaradi grehov, omejitev in ran se pogosto zapiramo pred teboj oziroma bližnjim. Zidamo in postavljamo jezove, zapornice in druge ovire tvoji čudoviti reki ljubezni, da ne moreš priti do nas oziroma po nas do bratov in sester. To se dogaja na ranjenih krajih notranjosti. Na področjih življenja, ki še niso odrešena. Ko se z grehom oddaljujemo od tebe in prekinemo prijateljsko povezanost s teboj. Ko imamo predsodke, predstave, svoj prav oziroma svoja pričakovanja. Ko se oklepamo zgolj razumskih spoznanj. Ko ne molimo, ko te prenehamo prejemati v Evharistiji, ko nehamo hoditi k sveti spovedi, ko se prenehamo hraniti z Božjo besedo. Ko v sebi, bratu ali sestri ne vidimo več Božje podobe, ko ne ločimo človeka, ki ima veliko dostojanstvo, od greha, ki ga je storil, ko ne delimo naprej usmiljenja, ki ga od tebe prejemamo v izobilju, ko obsojamo, ko ne odpustimo svojim dolžnikom. Ko smo sebični, ko zavidamo, ko ti ne zaupamo in se prepustimo strahu, ko sebe, drugega človeka ali drugo stvar postavimo na prvo mesto ... Na krajih, kjer postavimo delne zapornice, se reka ljubezni zoži, postaja potok. Na krajih popolnih zapornic usahne izvir življenja. Ostaneta blato in mulj. Naposled postanejo struge in kotanje ob zapornici prazne in suhe, zelenje s sadovi, ki ga je reka življenja napajala, pa oveni in se posuši. Notranjost postane temna, suha in hladna.

Ko se zaprem pred teboj, Gospod, pred bratom ali sestro, je čas za sveto spoved. Je čas, da se še z večjo vnemo vrnem k tebi, se zatečem pod žarka tvojega neizmernega usmiljenja, skrušim svoje srce, pretrgam oblačila, ti iskreno priznam svoje grehe in se jih pokesam. Jezus, prosim te, odpusti mi vse, kar ni bilo prav v tvojih očeh. Žal mi je, iz srca mi je žal, za vsakič, ko sem grešil zoper tebe. Vsemogočni in dobri Bog, žal mi je za vsakič, ko ti nisem

zaupal, saj čudovito skrbiš zame. Oprosti za vsakič, ko sem zavrnil tvojo čudovito ljubezen do mene in do drugih ljudi. Pripravljen sem delati pokoro in po svoji moči zadoščevati za svoje grehe. Usmili se me in me reši, moj dobri Bog, po svoji milosrčnosti, po obilnosti svojega usmiljenja izbriši mojo pregreho. Najvišji, ustvari mi čisto srce, ki bo tebe gledalo. V meni obnovi duha stanovitnosti.

Jezus, tvoje Srce je neskončna posoda ljubezni in usmiljenja. Ko mi pri sveti spovedi po duhovnikovih rokah odpustiš grehe in me umiješ pod žarkoma usmiljenja, od tebe prejmem novo moč, da ti lahko ponovno odprem vrata svojega življenja. Moje srce je po vsaki dobri sveti spovedi bolj odprto. Tvoja čudovita ljubezen, usmiljenje in odpuščanje ga širijo in spreminjajo. Vedno bolj me žeja po tebi. Jezus, daj mi piti žive vode. Iz svojega Srca pošlji svojega Duha in prenovi moje obličje in obličje vse zemlje. Sveti Duh, pridi kot silovit vihar in sesuj v meni vse moje gradnje in zapornice, ki sem jih postavil tvoji ljubezni in usmiljenju do mene in vsega sveta. Napni jadra mojega čolnička, ki gre skozi življenje, in ga vselej potiskaj v Jezusovo Srce in Očetov objem. O, pridi, Sveti Duh, pridi, Duh ljubezni, ki izhajaš iz Očeta po Sinovem Srcu. Nikar se ne mudi. Napolni moje srce do polnosti in čez s svojo čudovito ljubeznijo in vžgi v meni ogenj svoje ljubezni, da tudi jaz postanem košček nebes. Tvoja brezmejna ljubezen naj se širi v meni in po meni na ves svet. Saj sem ustvarjen za tvojo ljubezen. Samo tvojo ljubezen potrebujem. Tvoja neskončna ljubezen daje smisel vsakemu trenutku na moji poti proti večnosti, me osrečuje in izpolnjuje v največjih globinah in hrepenenjih, tudi meni nepoznanih. Pridi, Sveti Duh, pridi. Ljubi me, kakor me ti želiš ljubiti, in po meni ljubi, kogar ti hočeš ljubiti. Ne rabim niti vedeti, ti samo ljubi. Močno ljubi. Sprejemam tvojo čudovito ljubezen zase in za ves svet. Srečen sem, ker sem neizmerno ljubljen in ker v tvoji ljubezni ljubim.

- Jezus krotki in iz srca ponižni. Upodobi naše srce po svojem Srcu.

7. dan: Srce Jezusovo v Evharistiji

- Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni. Pošlji svojega Duha in prerojeni bomo. *In prenovil boš obličje zemlje.*
- **Molitev**

O, sveta Evharistija, čudež nad čudeži. Vsak trenutek se na oltarjih vsega sveta zgodi nov in nov čudež. Prečudovita skrivnost. Ljubezen sama je skrita v tebi pod podobo kruha in vina. V tebi najdemo večno Lepoto, najlepšega med človeškimi sinovi. V tebi se je skrila naš Stvarnik, ki je vse čudovito ustvaril. Zemeljsko oko ga ne vidi, tip, okus, vonj in uho pa se motijo. Kralj veličastva, vsemogočni in neskončni Bog je v tebi odet v ponižnost. Da se majčken in omejen človek ne bi bal priti k svojemu Bogu in se združevati z njim.

Jezus, po tvojem vnebohodu zemlja ni ostala temna in hladna. Večno Sonce, ti še naprej svetiš na zemlji v Evharistiji. S svojimi žarki usmiljenja in goreče ljubezni boš razsvetljeval, objemal in grel človeštvo vse dni do konca sveta. Vsakič ko hitim v cerkev, se približujem gori Tabor. Iz tvojega Božjega Srca se daleč naokrog razliva nedoumljiva in prečudovita svetloba. Tvoji žarki prodirajo v mojo notranjost in prinašajo blagodejno toploto, svetlobo in življenje. Jezus, v hostiji vztrajno žariš in bliskaš, da bi premagal mojo temo in slepoto. Le tvoji žarki lahko razsvetlijo temine mojega srca. Le tvoja luč lahko razsvetli mojo pot, vsak moj korak. V tvoji luči mi vse postaja svetlo. Noč ni več temna, ampak vse žari v tvoji luči.

Kralj vesoljstva, v tvojem imenu, ki je nad vsa imena, se bo pripognilo vsako koleno teh, ki so v nebesih in na zemlji in pod zemljo. Tvoj prestol na zemlji je v vsakem tabernaklju, v vsaki monštranci in na vsakem oltarju. Tu prebivaš med nami. Tvoje Božje Srce je tako prevzeto od ljubezni do slehernega človeka, da ne moreš več zadrževati v sebi plamenov svoje goreče ljubezni. Po duhovnikovih rokah želiš priti in prebivati v mojem srcu in srcih vseh ljudi. Gospod nad vojskami, nisi se obdal ne z vojsko, ne s stražo, ne s spremstvom. Vsak trenutek imam dostop do tebe. Vztrajno me kličeš, da bi prebil mojo gluhosto. Ob vsakem dnevnem času se želiš pogovarjati z menoj in me obsipati z milostmi, s svojo čudovito ljubeznijo. Vsakič, ko pridem k tebi, te prevzame veliko veselje. Moj Ženin in večni Kralj, stojiš pred vrati mojega srca, trkaš in me vabiš k nebeški gostiji. Milina je razlita na tvojih ustnicah. Če slišim tvoj glas in odprem vrata, stopiš k meni in večerjaš z menoj, jaz pa s teboj. Alfa in Omega, Prvi in Zadnji in Živi, začetek in konec, v Evharistiji se mi ves daruješ.

Sveta hostija, v tebi je zajeto večno življenje. Si moje edino upanje v življenju in ob smrti uri. Edino upanje v teminah, valovih obupa, v notranjih in zunanjih viharjih. Moje edino upanje v težavah, trpljenju in nasprotovanjih življenja. V tebi najdem Božje Srce. Neizčrpni izvir žive vode. Neskončni vrelec usmiljenja. O, sveta Evharistija – ljubezen, središče in luč mojega življenja. Moja sreča in moja radost. Moja moč. V tebi je skrit moj edini Zaklad, višek mojega življenja, moje vse.

Sveti Kruh iz nebes. Ko sem te zavonjal in vsrkal vase, sem začel nezadržno hrepeneti po tebi. Jezus, ko sem te okusil v Evharistiji, sem te postal lačen in žejen. Nisem vedel, da se je moje srce popolnoma odprlo in te postavilo v središče mojega življenja. Vsak dan nezadržno odhitim v cerkev k tvojemu prestolu usmiljenja. Na krilih tvoje ljubezni. Ko se združim s teboj, evharistični Gospod, vstopim v tvoje Srce, kjer duhovno rastem in se krepim. Le v tvojem Srcu sem sprejet in razumljen tak, kakršen sem. Le v njem okušam gotovost, da sem izbran, dragocen in spoštovan v tvojih očeh ter neizmerno ljubljen. Ko se me dotakneš s svojo gorečo ljubeznijo, moja duša začne koprneti po tvojih dvorih. Moje srce in moje telo vriskata v tvojem Srcu, živi Bog. Si neskončno veselje mojega srca. V tvoji neposredni navzočnosti in svetlobi vedno bolj napredujem v modrosti in milosti. Spreminjaš me vase.

Evharistični Gospod, v tvojem Srcu najdemo vir življenja, svetosti, dobrote in ljubezni. V tebi je zdravilo za vse naše slabosti. Ni ga mrtvega srca, ki ga ti ne bi mogel oživiti. Ni je puščave v srcu, ki je ti ne bi mogel spremeniti v zelenečo oazo. Ni ga ledenega in trdega srca na tem svetu, ki ga ti ne bi mogel raztopiti, zmehčati, pogreti s svojo toploto in preobraziti v čudovit izvir ljubezni. Ni je temine v nas, ki je ti ne bi mogel razsvetliti s svojo svetlobo. Ni je umazanije oziroma strasti v nas, ki je ti ne bi mogel očistiti oziroma ozdraviti. Ni ga mlačnega srca, ki ga ti ne bi mogel narediti nadvse gorečega. Ni ga slabotnega srca, ki ga ti ne bi mogel napolniti s svojo močjo. Ni je grenkobe v nas, ki je ti ne bi mogel osladiti. Ni je grobosti v našem srcu, ki je ti ne bi mogel spremeniti v nežnost. Ni je brezbržnosti v nas, ki je ti ne bi mogel spremeniti v sočutje. Iz individualizma nas vodiš k bratstvu. Ni je rane v nas, ki je ti ne bi mogel ozdraviti. Ni je zvezanosti, ki je ti ne bi mogel osvoboditi. Ni ga nemirnega srca, ki ga ti ne bi mogel umiriti. Ni ga dvoma ali strahu v našem srcu, ki ga ti ne bi mogel spremeniti v vero, zaupanje in pogum. Ni je žalosti, ki je ti ne bi mogel spremeniti v radost. Ni je ovire ljubezni v nas, ki je ti ne bi mogel odstraniti. Vsak trenutek delaš čudeže svoje ljubezni v redu milosti in narave. Vse delaš novo v nas in po nas. Na priprošnjo Marije Pomočnice spreminjaš vodo v naši notranjosti v prvovrstno »vino«. Hvala ti.

Srce Jezusovo v Evharistiji. Žareče ognjišče ljubezni. Naj me tvoj ogenj očisti vsega, kar ni od tebe. Naj v meni zgori vse, kar je mojega, vse kar je mrtvega, trdega, grobega, sebičnega. Naj zgori vse, kar te ovira. Preišči me. Očisti me. Tudi če bo bolelo, ti me samo vodi v vedno večjo svobodo Božjih otrok. Deni me kot pečat na svoje Srce. Zaneti v meni iskro, ki naj vzplameni v neugasljiv ogenj tvoje ljubezni. Naj postanem žgalna daritev v tvojem Srcu. Tvoja goreča ljubezen naj se razplameni v meni in po meni, da je niti velike vode ne bodo mogle pogasiti. Zakaj močnejša kakor smrt je tvoja neskončna ljubezen.

- Jezus krotki in iz srca ponižni. Upodobi naše srce po svojem Srcu.

8. dan: Upodobitev naših src po Jezusovem Srcu

- Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni. Pošlji svojega Duha in prerojeni bomo. *In prenovil boš obličje zemlje.*
- **Molitev**

Jezus, tvoje presveto Srce je kot bujno in nadvse rodovitno drevo življenja s koreninami pri Očetu v nebesih. Razvejan si po vsej zemlji. Na vsakem kraju lahko iztegnemo roko in iz tvojega Srca naberemo prelepe dišeče cvetove milosti in usmiljenja, uživamo sladke sadove odrešenja, hrano večnega

življenja. V tvojem Srcu je vir svetosti. V njem najdemo svete zakramente, po katerih nam podarjaš Božje življenje. Sveti krst, sveto birmo, sveto Evharistijo, sveto spoved, sveto bolniško maziljenje, sveti zakon in sveto mašniško posvečenje. Vse prejete milosti izvirajo iz tvojega Srca po krstni milosti.

Po svetem krstu, čudežu tvoje luči, smo rešeni oblasti hudobnega duha in suženjstva greha. Kristus, s tvojo krvjo smo očiščeni umazanije izvirnega in drugih grehov. Prestaviš nas iz teme v svoje čudovito Božje kraljestvo luči, miru in ljubezni. Stari človek je pokopan v vodo, rodi se novi človek, ki zacveti v milosti. Postanemo del tvojega skrivnostnega Telesa – Cerkve. Tudi nad nami se sliši ljubeči Očetov glas: »moj ljubljeni sin«, »moja ljubljena hči«. Očetovo veselje počiva nad nami. Res čudovite in velike reči si nam storil, Gospod, imenujemo se in smo Božji otroci. Otroci Luči. Jezus, tvoji bratje in sestre. Ni več sirote, ne vdove, ne edinca. Ni nikogar, ki bi bil sam. Imamo veliko nebeško družino. Očeta, ki je Ljubezen in Usmiljenje samo, ljubečo nebeško Mater Marijo ter nepreštevno množico bratov in sester. Tudi če nas zemeljska oče in mati pozabita, nas nebeška Oče in Mati nikdar ne pozabita. Z neizbrisnim pečatom smo vtisnjeni v Božje Srce. Postanemo tempelj in prebivališče Svete Trojice. Neomejena in vsemogočna Sveta Trojica, ki je ne morejo obseči nebesa, prebiva v nas. Naše korenine so poslej v nebesih. Smo na tem svetu, a nismo od tega sveta. S krstom postanemo tudi mi tvoje zelene veje z lepimi cvetovi in sadovi, vcepljene v tvoje Srce. Na naše veje prehaja tvoja ljubezen kakor limfa v drevesu. Popolnoma smo odvisni od tvoje ljubezni, od Svetega Duha. Jezus, brez tebe ne moremo preživeti. Ker si ti izvir našega novega življenja. Ti si naše Življenje.

Jezus, tvoja neskončna in čudovita ljubezen me nagiba, da odgovorim nanjo z ljubeznijo. Ustvarjen sem za tvojo ljubezen, večno srečo in večno življenje. Tvoja volja je moje posvečenje. Nič manj kot moja svetost. Ko se ozrem na svoje življenje, na dogajanje in ljudi v Cerkvi ter po svetu, kjer je še mnogo stisk, greha, umazanije, zla, teme ... zahrepenim po duhovni prenovi zase in za posamezne ude Cerkve. Do duhovne prenove Cerkve pa ne bo prišlo iz človeških akcij in moči, saj, Jezus, brez tebe ne moremo ničesar storiti. Duhovna prenova Cerkve se vedno začne najprej pri meni. Zvesti Bog, pomagaj mi s svojo milostjo, da bom odslej zvesto spolnjeval svoje krstne obljube. Obvaruj moje telo in vse moje bitje, da bo vsak trenutek tvoj sveti Božji tempelj. Ti, ki si edini svet, upodobi moje srce po svojem svetem Srcu, saj je, kot pravi sveti papež Janez Pavel II., *»svetost edina sila, ki lahko spreminja svet na boljše«*. Na poti moje duhovne prenove je zaradi moje človeške slabosti potrebno vsakodnevno spreobračanje. Jezus, jaz se moram manjšati, ti pa rasti v meni. Vstopaj vedno globlje vame, vzemi vedno več, kar ni od tebe. Naj bo v meni vedno več tebe. Če želim po svetem krstu ostati v prisrčni povezanosti s teboj, moj Jezus, je potrebna vsakodnevna molitev, redna sveta spoved, pogosto prejemanje obhajila in premišljevanje Božje besede. Ko ob branju evangelija ali molitvi rožnega venca premišlujem skrivnosti odrešenja, te vedno bolj spoznavam. Ko te globlje spoznavam, Ljubezen, te lahko vedno bolj in bolj in bolj ljubim ter slavim. Spoznavam, da je dejavna ljubezen, ki edina nikoli ne mine, središče Božje besede. Tvoja beseda je duhovna hrana in svetilka na moji poti razločevanja in izpolnjevanja Božje volje. V Evharistiji, ki je središče cerkvenega in bratskega življenja, nas združuješ s seboj in med seboj kot eno

telo. Češčenje in uživanje tvojega Srca v Najsvetejšem zakramentu nas vodi v popolno preoblikovanje po tvojem Srcu.

Sveti Duh, po rednem zakramentalnem in molitvenem življenju polagoma preoblikuješ naše življenje v Jezusovo življenje. Življenjsko nas zedinjaš z Odrešenikom. V prisrčni povezanosti s teboj, Jezus, Sveti Duh upodablja moje srce po tvojem svetem Srcu. Upodablja me po tebi, edinorojeni Božji Sin. Spreminja me v ljubezen, v hostijo, v zastonjski dar za druge. Polagoma me spreminja vate, Kristus. Tako lahko gledam na ljudi s tvojimi Božjimi očmi, mislim kot ti, delujem kot ti, govorim kot ti, tolažim kot ti, ljubim bližnje kot ti oziroma s tvojim Srcem. Le tako lahko izpolnjujem Očetovo voljo, ki postaja moja vsakdanja duhovna hrana, in izvršim poslanstvo, zaradi katerega sem bil poslan na zemljo.

- Jezus krotki in iz srca ponižni. Upodobi naše srce po svojem Srcu.

9. dan: Popolna podaritev in posvetitev Jezusovemu Srcu

- Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni. Pošlji svojega Duha in preroreni bomo. *In prenovil boš obličje zemlje.*

- **Molitev**

Svet, svet, svet si ti, Gospod Bog vsega stvarstva. Polna so nebesa in zemlja tvoje slave. Sveti troedini Bog, častim te, slavim te, molim te, poveličujem te, nadvse te ljubim in se ti zahvaljujem za vse. Nebeški Oče, hvala za Jezusovo Srce. Hvala za neizmerni dar krsta, po katerem si me sprejel v svoj očetovski objem. Hvala, da sem del najlepše zgodbe odrešenja, ki ima nadvse srečen konec – večno življenje. Saj tvoja dobrotja traja vekomaj. Jezus, hvala, ker si se iz ljubezni do Očeta in človeštva učlovečil. Hvala, da si me s svojim križem in vstajenjem odrešil. Hvala, da si z nami vse dni do konca sveta v sveti Evharistiji. Oče in Sin, hvala vama za vso vajino brezmejno ljubezen in usmiljenje, za Svetega Duha, za tvojo besedo, za svete zakramente, za Mater Marijo, za angele in svetnike, za zemeljske starše. Večni Bog, hvala, da si mi dal brate in sestre. Hvala za stvarstvo. Res čudovito si vse ustvaril. Kralj nebes in zemlje, hvala za vse čudeže in pozornosti, s katerimi me neprenehoma obdarjaš. Vse je tvoj dar. Ker me neskončno ljubiš. Slávi te moja duša, Gospod, vsa moja notranjost tvoje sveto ime. Častim tvoje nadvse usmiljeno Srce. Igram ti na citre in cimbale močno doneče. Poln upanja s harfo slavim tvojo ljubezen, dobrotja in usmiljenje. Hvalim te z bobni, flavto in plesom. Vesel ti prepevam hvalo iz vsega srca. Ker si me rešil, Najsvetejši, in ker me vodiš v resnično svobodo Božjih otrok.

Sem na poti proti večni domovini, kjer bo večna sreča. Tam ne bo več solz in bolečin. Tam bom večno zrl v tvoje prečudovito obličje, te ljubil z vsem bitjem in slavil z vsemi angeli in svetniki. Nisem še dosegel cilja. Želim biti vedno bolj

predan in zvest Božji otrok. Vem tudi, da sam iz svojih moči ne morem doseči nebes. Nisi me pa pustil samega na tej poti. Gospod nad vojskami, ti si vedno z menoj. Tvoje Srce je moj ščit in moja obramba zoper sovražne vrste. Koga bi se moral bati? Na poti življenja me razsvetljuje tvoja luč. Navdihuje me tvoja ljubezen in mi daje krila. Nič ni slajšega od nje. Nič lepšega. Najmočnejša je. Tvoja ljubezen je večja kot nebo in globlja kot ocean. Najvišja in najširša je. Najboljša in najpopolnejša je. Ko me objameš s svojo neskončno ljubeznijo, letim, tekam in se veselim. Kopam in topim se v njej. V tvoji ljubezni me nič ne ovira, nič me ne vznemirja, nič me ne utruja, nič me ne prestraši. Vse prenašam, vse verujem, vse upam, vse zmorem v tebi, ki mi daješ moč. Brez tvoje ljubezni mi nič ne koristijo ne največja vera, ne najgloblje spoznanje, ne največja dela za uboge. Brez tvoje ljubezni nisem nič, postanem brneč bron ali zveneče cimbele. Saj za večnost ostane edino dejavna ljubezen, ki nikoli ne mine. Tudi če me nihče od ljudi ne bi sprejel, me sprejema tvoja ljubezen. Ko sem poln tvoje ljubezni, imam vse. Nič mi ne manjka.

Jezus, ti se mi ves daruješ, duhovno in v Evharistiji. Vedno znova. Vsak trenutek. Vsak dan. Vsa moja notranost se odziva na tvojo nežno ljubezen. Sprejemam te, Jezus, z vsem bitjem. Sprejemam tvojo čudovito ljubezen v vseh svojih globinah. Ljubim te z vsem srcem, z vso dušo, z vsem mišljenjem in vso močjo. Če bi stopil na najvišjo stavbo tega sveta in na ves glas vzklikal, da te ljubim nadvse, me ne bi bilo sram. V tebi ljubim vse brate in sestre. Popolnoma zaupam vate, sveti Bog. Čudovito skrbiš zame, za brate in sestre ter za vse, kar si ustvaril.

Jezus, tudi jaz se ti želim z vsem srcem ves darovati. Vsak dan, vsak trenutek, vedno znova se ti želim ves darovati iz ljubezni. V tvoji ljubezni. Ker sem ves tvoj, po Materi Mariji, in vekomaj hočem biti samo tvoj. Ti si moje vse, moja edina sreča. Tebi živim in tebi umrjem. Tvoj sem živ in mrtev.

Sveti troedini Bog, obnavljam svojo krstno posvetitev tebi in jo polagam v tvoje roke: za vselej se odpovem grehu, zapeljivosti zla in hudemu duhu; verujem vse, kar si nam razodel in kakor nas uči katoliška Cerkev. Obljubim, da bom po tvoji milosti spolnjeval tvojo zapoved ljubezni do Boga in do bližnjega. Rad bom molil rožni venec ter s pobožnostjo prvih petkov in prvih sobot zadoščeval za svoje grehe in grehe vsega človeštva.

Jezus, darujem ti vse, kar je od mene, tj. svojo bedo in grehe. Polagam jih na tvoj pravni oltar, da jih sežgeš v ognju svoje ljubezni. Vse dobro, kar imam v redu narave in milosti, pa je dar tvoje ljubezni. Vse je tvoje in jaz sem ves tvoj. Jezus, po Marijinem brezmadežnem Srcu se popolnoma in brez pridržkov darujem in posvetim tvojemu presvetemu Srcu. Darujem in posvečam ti svoje srce, svojo dušo (razum, voljo, spomin) in svoje telo. Darujem in posvečam ti vse svoje notranje in zunanje dobrine in tudi vrednost vseh preteklih, sedanjih in prihodnjih dobrih del.

Odslej nimam več svoje volje. Jezus, moja edina volja je, da izpolnim tvojo sveto voljo, vedno in v vsem. Kot majhen otrok se prepuščam v tvoje svete roke. Vselej razpolagam z menoj in z vsem, kar je moje, kakor se tebi zdi prav in je v

večjo Božjo slavo. Popolnoma ti zaupam, ker si vsemogočen in ker me neskončno ljubiš. Edino ti veš, kaj je najboljše zame ter za moje brate in sestre. Ti misli v meni, ti deluj po meni, ti govori po meni, ti čuti in ljubi po meni, ti deli usmiljenje po meni. Ti tolaži in deli mir po meni. Ti sveti in grej po meni. Ti nežno objemaj vse človeštvo po meni. Jezus, ti bodi moje srce, moj duh, moja ljubezen, moje življenje, moje vse. Upodobi moje srce po svojem svetem Srcu, da boš ti vedno bolj živel v meni. Večni Kralj, kraljuj v meni. Dokončaj svoje delo v meni in po meni razodevaj svojo ljubezen do človeštva. Naj bom tvoj prestol usmiljenja na zemlji. Poln zaupanja se zatekam v zavetje tvojega presvetega Srca. Varuj me v vseh nevarnostih, ohrani me vselej v svojem objemu in me po končanem zemeljskem romanju srečno pripelji v večno domovino.

- Jezus krotki in iz srca ponižni. Upodobi naše srce po svojem Srcu.

Imprimatur

Slovenska škofovska konferenca

Št. 10-21/23, 7. november 2023

Msgr. dr. Andrej Saje, novomeški škof in predsednik SŠK

Zbrala in zapisala: s. Emina Mulalić, MFD

Fotografija: s. Emina Mulalić

Vsebina Devetdnevnice v čast Srcu Jezusovemu je navdihnjena in črpa iz Svetega pisma ter iz pisanj svetega papeža Janeza Pavla II., svetega Avguština, svetega Ludvika M. Grignon de Montforta, svete Favstine Kowalske, svete Marjete Marije Alacoque, svetega Janeza Eudesa, Tomaža Kempčana in papeža Frančiška.

Ljubljana, 2023